

Oznaczenia

$\tau(G)$: liczba drzew rozpiętych w grafie G

Π : macierz przejścia łańcucha Markowa

$p_{ij}^{(n)}$: prawdopodobieństwo przejścia ze stanu i do stanu j w n krokach

\mathbb{F}_q : ciało o q elementach

$val(f)$: wartość przepływu f

$cap(S, \bar{S})$: pojemność cięcia (S, \bar{S})

W **blądzeniu klasycznym** na grafie G w każdym kroku przemieszczamy się do sąsiada wierzchołka, w którym aktualnie jesteśmy, przy czym wybieramy sąsiada w sposób jednostajny (każdy sąsiad jest wybrany z jednakowym prawdopodobieństwem). W blądzeniu klasycznym nie ma postojów.

Wybrane twierdzenia

Twierdzenie 1. *Jeśli $\lambda_1 \geq \lambda_2 \geq \dots \geq \lambda_n$ są wartościami własnymi macierzy przyległości A d -regularnego grafu G na n wierzchołkach, to:*

(a) $\lambda_1 = d$ i odpowiada jej przykładowy wektor własny złożony z samych jedynek.

(b) G jest spójny wtedy i tylko wtedy, gdy $\lambda_1 > \lambda_2$.

(c) $\mu_i = d - \lambda_i$, $i = 1, 2, \dots, n$, są wartościami własnymi laplasjanu tego grafu.

Twierdzenie 2. *Jeśli $\mu_n \geq \mu_{n-1} \geq \dots \geq \mu_1 = 0$ są wartościami własnymi laplasjanu L grafu G na n wierzchołkach, a $\tau(G)$ oznacza liczbę drzew rozpiętych tego grafu, to*

(a) $\tau(G) = \frac{1}{n} \mu_n \mu_{n-1} \dots \mu_2$.

(b) $\tau(G)$ jest równe wartości bezwzględnej dowolnego minora laplasjanu L .

(c) $MAXCUT \leq \frac{\mu_n n}{4}$.

Twierdzenie 3. *Jeżeli pojemności wszystkich krawędzi sieci są całkowite, to istnieje maksymalny przepływ, którego wszystkie wartości na krawędziach są całkowite.*

Twierdzenie 4. *W każdej standardowej sieci $\max_f val(f) = \min_{(S, \bar{S})} cap(S, \bar{S})$.*

Twierdzenie 5. *Jeśli Π jest macierzą przejścia łańcucha Markowa, to Π^t jest macierzą przejścia w t krokach ($t \in \mathbb{N}$).*

Twierdzenie 6. *Niech $(X_i)_{i=0}^\infty$ będzie łańcuchem Markowa o macierzy przejścia Π , a ρ^i oznacza rozkład zmiennej losowej X_i , dla $i = 0, 1, \dots$. Wtedy dla każdego $t \in \mathbb{N}$ zachodzi: $\rho^t = \rho^{t-1} \Pi$, $\rho^t = \rho^0 \Pi^t$, a ogólniej $\rho^{t+k} = \rho^t \Pi^k$.*

Twierdzenie 7. (Twierdzenie ergodyczne) *Skończony, nieprzywiedlny i nieokresowy łańcuch Markowa posiada dokładnie jeden rozkład stacjonarny (π_j) oraz $p_{ij}^{(n)} \rightarrow \pi_j$ przy $n \rightarrow \infty$, dla wszystkich stanów i, j .*

Twierdzenie 8. *Blądzenie klasyczne na grafie G posiada rozkład stacjonarny $(\pi_u)_{u \in V(G)}$ postaci $\pi_u = \frac{deg(u)}{\sum_{v \in V(G)} deg(v)}$.*

Twierdzenie 9. *Jeżeli $a_i p_{ij} = a_j p_{ji}$ dla wszystkich stanów $i, j \in S$ oraz $(a_i)_{i \in S}$ jest wektorem nieujemnym i niezerowym, to $\left(\frac{a_i}{\sum_{j \in S} a_j} \right)_{i \in S}$ jest rozkładem stacjonarnym łańcucha Markowa i łańcuch ten nazywamy odwracalnym.*

W szczególności, jeśli dla każdej pary stanów $i, j \in S$ mamy $p_{ij} = p_{ji}$, to rozkład jednostajny, w którym prawdopodobieństwo każdego stanu jest równe $1/|S|$, jest rozkładem stacjonarnym tego łańcucha.

Twierdzenie 10. *Moc każdego skończonego ciała jest potęgą liczby pierwszej. Dla każdej liczby pierwszej q i naturalnej liczby n istnieje ciało o mocy q^n .*

Twierdzenie 11. *Dla każdego kodu $C \subseteq \mathbb{F}_q^n$ o rozstępie $2t + 1$ zachodzi*

$$q^n \geq |C| \sum_{j=0}^t \binom{n}{j} (q-1)^j.$$

Kod $C \subseteq \mathbb{F}_q^n$ o rozstępie $2t + 1$ jest doskonały wtedy i tylko wtedy, gdy

$$q^n = |C| \sum_{j=0}^t \binom{n}{j} (q-1)^j.$$

Twierdzenie 12. *Rozstęp kodu liniowego jest równy najmniejszej wadze spośród wag niezerowych słów kodu.*

Twierdzenie 13. *Jeśli macierz generująca kodu długości n ma postać $G = [I_k, M]$, to $H = [-M^T, I_{n-k}]$ jest przykładową macierzą parzystości tego kodu. I_j oznacza macierz jednostkową $j \times j$.*